

การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นด้วยชุดแบบฝึกหัดแซ็กโซโฟนเบื้องต้น
ของนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

THE STUDY OF LEARNING ACHIEVEMENT IN BASIC SAXOPHONE PRACTICE
BY USING BASIC SAXOPHONE PRACTICE SKILL PACKAGE
OF SUANKULARB MILITARY BAND

พิจักษณ์ ทาวรานุรักษ์¹ และ ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์²

Pijak tawaranurak¹ and Prapansak pumin²

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ Srinakharinwirot University

Email: pijak.tawaranurak@swu.ac.th¹, prapansak@swu.ac.th²

Received 3 March 2021; Revised 6 May 2021; Accepted 19 August 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกหัดในการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นของนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อชุดแบบฝึกหัดในการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นของนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ประชากร คือ นักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เครื่องมือแซ็กโซโฟน จำนวน 5 คน โดยมีระเบียบวิธีวิจัย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมการวิจัย 2) ขั้นสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ 3) ขั้นดำเนินการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วย 1) ชุดแบบฝึกหัดในการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นและเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ 1) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเป่าแซ็กโซโฟน 2) แบบวัดความพึงพอใจของชุดแบบฝึกหัดแซ็กโซโฟนเบื้องต้นสำหรับนักเรียน วงโยธวาทิต โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ในการเป่าแซ็กโซโฟนของนักเรียนนั้นดีขึ้น คะแนนทดสอบก่อนเรียนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 46.00 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ 65.20 ซึ่งเมื่อนำคะแนนก่อนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบกันพบว่า มีค่า t เท่ากับ 7.19 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเป่าแซ็กโซโฟน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการประเมินความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกหัดแซ็กโซโฟนเบื้องต้นสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยของนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ผลรวมของแบบประเมินความพึงพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : ชุดแบบฝึกหัดแซ็กโซโฟนเบื้องต้น, นักเรียน, แบบฝึกหัด, วงโยธวาทิต, ผลสัมฤทธิ์

Abstract

The purposes of this research are as follows: (1) To study academic achievement using a basic saxophone practice skill package of the Suankularb military band; and (2) a questionnaire on student satisfaction towards a basic saxophone practice skill package of the Suankularb military band. The population of this research consisted of Students of the Military Band, Suankularb wittayalai School Tool saxophone amount 5 people. The research have method 3 Step 1) Research preparation stage 2) Construction and quality inspection of

tools 3) Research process The research instrument were 1) The basic saxophone practice skill package of Suankularb military band and The tools for data collection 1) Measurement of achievement in saxophone blowing. 2) The questionnaire of the student's satisfaction towards the basic saxophone practice skill package of Suankularb military band. The results of this research were as follows: (1) the Grade Five students who used the basic saxophone practice skill package of the Suankularb military band had a pre-test score average of 46.00 and post-test score average of 65.20. The results of the pre-test and post-test results were equal to 7.19. Therefore, student learning achievement using a basic saxophone practice skill package of the Suankularb military band, resulting in the post-test scores being higher than the pre-test scores with a statistical significance of .05; and (2) the satisfaction towards the questionnaire, based on the Suankularb military band, was at a high level ($\bar{X} = 4.75$).

Keyword: Basic saxophone practice, Student, Practice, Military band, Achievement

บทนำ

วงโยธวาทิต (Military Band) เป็นวงดนตรีที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อใช้ในกิจกรรมทางทหาร เริ่มขึ้นในสมัยกลางคริสต์ศตวรรษที่ 18 ได้มีการคิดค้นเครื่องเป่า เป็นวงดนตรีขนาดเล็กประกอบด้วยเครื่องเป่าทองเหลือง และเครื่องกระทบ ในยุโรปสมัยกลางฝ่ายทหารใช้ปี่ซอร์ม (Clarinet) และทรัมเป็ต (Trumpet) ร่วมกับกลองในการเดินทัพออกสมรภูมิ ต่อมาก็เกิดการแบ่งออกเป็นสองพวกคือ ทหารราบใช้ปิคโคโล่ (Piccolo) กับกลองหนัง ส่วนทหารม้าใช้ทรัมเป็ตกับกลองหนัง จนเกิดสงคราม 30 ปี ในยุโรป (ค.ศ. 1618-1648) เจ้านายเยอรมันแห่งแบริกให้จัดตั้งโยธวาทิตทหารขึ้น มีปี่ซอร์ม 3 คัน แตรทรัมเป็ต แตรฝรั่งเศส และเครื่องกระทบ กลายเป็นโยธวาทิตที่ใช้ได้ทั้งการเดินทัพ (Military Band) และนั่งบรรเลงกับที่ ต่อมาทั้งฝรั่งเศส และอังกฤษมีการใช้และดัดแปลงให้โยธวาทิตมีความครึกครื้นมากขึ้น โดยมีการแต่งเพลงขึ้นเฉพาะสำหรับการบรรเลงด้วยวงโยธวาทิต หลังศตวรรษที่ 18 มีเครื่องดนตรีเกิดใหม่ โดยเฉพาะเครื่องเป่า เช่น โอโบ คลาริเน็ต บาสซูน เข้ามามีบทบาทมากขึ้นและเพลงที่วงโยธวาทิตใช้บรรเลงเริ่มมีการนำเพลงบรรเลงของวงออร์เคสตราดัดแปลงให้วงโยธวาทิตนำมาบรรเลง โดยวงโยธวาทิตสามารถแบ่งตามลักษณะการบรรเลงได้ดังนี้ 1. วงมาร์ชชิ่งแบนด์ (Marching Band) เป็นวงที่มีลักษณะการเดินบรรเลงเป็นแถวตอนลึก อาจบรรเลงเฉพาะวงหรือนำหน้าขบวนต่าง ๆ ที่ต้องการรูปแบบที่เป็นระเบียบ เข้มแข็ง เร้าใจ ส่วนมากจะนิยมบรรเลงด้วยบทเพลงมาร์ช (March Song) 2. วงนั่งบรรเลง (Concert Band) เป็นวงที่มีลักษณะนั่งบรรเลงเป็นคอนเสิร์ต โดยนำ บทเพลงที่เรียบเรียงเสียงประสานสำหรับวงโยธวาทิตมาบรรเลง ลักษณะคล้ายวงออร์เคสตราหรืออาจนำเอาบทเพลงบรรเลงของวงออร์เคสตรามาเรียบเรียงเสียงประสานใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับ วงโยธวาทิต จึงมีชื่อเรียกอีกอย่างว่า “วงซิมโฟนิค แบนด์” (Symphonic Band) 3. วงแปรขบวน (Display) เป็นวงที่มีลักษณะการบรรเลงประกอบกับการแปรแถว โดยผู้บรรเลงต้องเดินแปรรูปขบวนเป็นรูปต่าง ๆ ซึ่งเพลงที่ใช้บรรเลงต้องเหมาะสมกับรูปแบบที่แปรขบวนด้วย โดยวงทั้ง 3 ประเภทนี้มีเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟนใช้ในการบรรเลงด้วย (ไชแสง สุขะวัฒนะ, 2535)

เครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่าลมไม้ที่นิยมใช้ในวงโยธวาทิต คือ แซ็กโซโฟน เป็นถือกำเนิดขึ้นโดยอดอล์ฟ แซ็กซ์ (Adolphe Sax) มีชื่อจริงว่า Antoine-Joseph Sax เป็นชาวเบลเยียมเกิดที่เมืองดINANท์

(Dinant) เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน ค.ศ. 1814 บิดาชื่อ ชาร์ล โจเซฟ แซ็กซ์ (Charles Joseph Sax) เป็นนักดนตรีเป่าฟลูตและคลาริเน็ต มีโรงงานประดิษฐ์เครื่องดนตรีโดยเฉพาะเครื่องลมไม้และเครื่องลมทองเหลืองอยู่ที่เมืองดินานท์ ประมาณปี ค.ศ. 1815 ได้ย้ายโรงงานไปอยู่ที่กรุงบรัสเซลส์ ออดอล์ฟ แซ็กซ์ ได้เรียนรู้และได้รับการถ่ายทอดวิชาต่าง ๆ จากบิดา ในขณะเดียวกันยังได้ศึกษาดนตรีที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงบรัสเซลส์ โดยศึกษาการเป่าฟลูตและคลาริเน็ต ในปีค.ศ. 1830 ได้ประดิษฐ์เครื่องดนตรีเป็นครั้งแรก โดยมีฟลูตและคลาริเน็ตซึ่งทำด้วยงาช้างแสดงในงานนิทรรศการเครื่องดนตรีที่ กรุงบรัสเซลส์ในปีค.ศ. 1838 และได้ลิขสิทธิ์ในการประดิษฐ์เบสคลาริเน็ตระหว่างปีค.ศ. 1840-1841 ได้ประดิษฐ์แซ็กโซโฟนและนำออกแสดงในงานนิทรรศการเครื่องดนตรีที่กรุงบรัสเซลส์ในปี ค.ศ. 1841 แต่คณะกรรมการไม่ได้มอบรางวัลให้แก่เขาโดยอ้างว่าอายุน้อย หลังจากนั้นได้ย้ายไปตั้งร้านประดิษฐ์และซ่อมเครื่องดนตรีที่กรุงปารีสในปี ค.ศ. 1842 ซึ่งได้รับความนิยมมากในยุโรป โดยเฉพาะเครื่องลมไม้และเครื่องลมทองเหลืองในสมัยนั้น ออดอล์ฟ แซ็กซ์ เสียชีวิตในวันที่ 4 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1894 ที่กรุงปารีสเมื่ออายุ 60 ปี ในระยะต้นของต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 บริษัทเฮนรี เซลเมอร์แห่งปารีสได้ซื้อร้านของออดอล์ฟ แซ็กซ์ และดำเนินการแทน และผลิตแซ็กโซโฟนยี่ห้อ เซลเมอร์ ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1920 เสียงแซ็กโซโฟนจะมีเอกลักษณ์คือ อ่อนหวาน นุ่มนวล ขวนขวายเหมาะสำหรับใช้เป็นเครื่องดนตรีบรรเลงเดี่ยวในวงรูปแบบต่าง ๆ แซ็กโซโฟน มีทั้งหมด 6 ชนิดได้แก่ โซปราโน (Soprano Saxophone) โซปราโน (Soprano Saxophone) อัลโต (Alto Saxophone) เทเนอร์ (Tenor Saxophone) บาริโตน (Baritone Saxophone) และเบส (Bass Saxophone) แต่ส่วนใหญ่นิยมเล่นกันอยู่ 4 ชนิด ได้แก่ โซปราโน อัลโต เทเนอร์ บาริโตน (Woodwinds-Brass-Articles, 2562) ซึ่งมีความลงตัวในรูปแบบเสียงประสานทางดนตรี เครื่องดนตรีในตระกูลนี้จึงนิยมใช้การประสมวงดนตรีในลักษณะต่าง ๆ และมีบทบาทอย่างยิ่งในกิจกรรมดนตรีในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ดังเช่น ในวงโยธวาทิต

การเรียนการสอนแซ็กโซโฟนมีขั้นตอนการฝึกฝนและเรียนรู้ตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐานจนถึงระดับขั้นสูง ดังนั้น แซ็กโซโฟนจึงเป็นเครื่องดนตรีที่มีเทคนิคการเป่ามากมายและสามารถพัฒนาได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด นอกจากการฟังการวิเคราะห์เพลง การหาศิลปินมาเป็นแบบอย่างศึกษาหาจุดเด่น และการฝึกฝนจากเทคนิคที่ได้ศึกษาในห้องเรียน จำเป็นต้องมีการฝึกซ้อมอย่างถูกวิธีและมีวินัย จึงทำให้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุดในการบรรเลง ซึ่งเทคนิคการสอนของอาจารย์แต่ละท่านมีความแตกต่างเฉพาะบุคคล ในการเรียนการสอนแซ็กโซโฟนในวงโยธวาทิตนั้นยังไม่แบบฝึกหัดที่สามารถทำให้นักศึกษานั้นกลับไปทบทวนหรือฝึกซ้อมด้วยตัวเองได้ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนนั้นไม่สามารถเป่าแซ็กโซโฟนได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่สนใจในการเป่าแซ็กโซโฟนถึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเป่าแซ็กโซโฟนนั้นออกมาไม่ดีเท่าที่ควร

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญในการสร้างแบบฝึกหัดในการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ด้วยเหตุที่ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย มีประวัติการก่อตั้งวงโยธวาทิตเป็นกิจกรรมในโรงเรียนลำดับต้นของประเทศ และมีการพัฒนากิจกรรมวงโยธวาทิตมาโดยตลอด ซึ่งวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อสร้างแบบฝึกหัดใช้ในการเรียนการสอนในปฏิบัติเครื่องดนตรีในวงโยธวาทิตในเครื่องมือแซ็กโซโฟน ซึ่งเน้นให้นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้และสามารถทบทวนด้วยตนเองได้ซึ่งการสร้างแบบฝึกหัดในการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นี้จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนนั้นดีขึ้นตามไปด้วย และเป็นแนวทางในการพัฒนาการวิจัยทางดนตรีศึกษาในประเทศไทยได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกหัดในการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อชุดแบบฝึกหัดในการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ในการเป่าแซ็กโซโฟนของนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยสูงขึ้น
2. นักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยมีความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกหัดการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก ถึง มากที่สุด

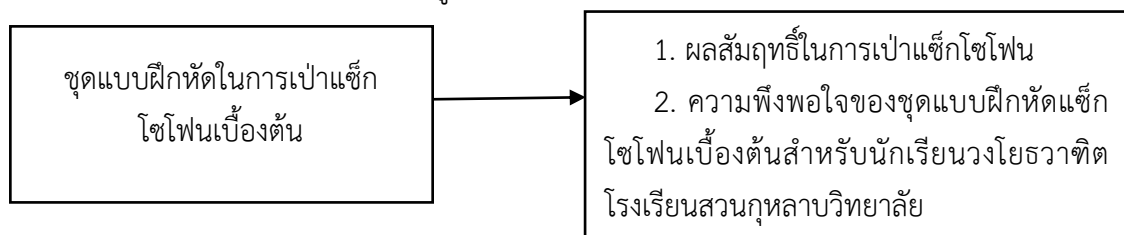
การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นด้วยชุดแบบฝึกหัดแซ็กโซโฟนเบื้องต้นของนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ที่ประกอบไปด้วย 1) การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้น 2) ศึกษาความพึงพอใจของการใช้แบบฝึกหัดแซ็กโซโฟนเบื้องต้นของนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องดังนี้ 1) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกหัด 2) เอกสารที่เกี่ยวข้องเครื่องมือแซ็กโซโฟน 3) ทฤษฎีการปฏิบัติเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน 4) เอกสารที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกหัดแซ็กโซโฟนเบื้องต้นสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย มีการนำแนวคิดของแบบฝึกหัดมาประยุกต์ใช้แบบฝึกหัดหลายแบบฝึกหัดมาดัดแปลงเพื่อให้เกิดแบบฝึกหัดที่ใช้ในการฝึกซ้อมพื้นฐานแซ็กโซโฟนได้ง่ายขึ้นและเป็นขั้นตอนมากขึ้น และในการอธิบายแบบฝึกแต่ละข้อนั้นใช้คำอธิบายเป็นภาษาไทยทั้งหมดเพื่อให้นักเรียนเข้าใจการเป่าแซ็กโซโฟนนั้นได้ง่ายมากขึ้น โดยแบบฝึกหัดนั้นจะเรียงลำดับความง่ายไปหายากและมีบทเพลงให้บรรเลงหลังจบการฝึกแบบฝึกหัดแล้วหลังจากนั้นผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นขึ้นมาเพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นของนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

จากการศึกษากาสร้างแบบฝึกหัดแซ็กโซโฟนเบื้องต้นนั้น ควรจะมีเนื้อหา ดังนี้ 1) ประวัติความเป็นมาของเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน 2) การวางรูปปากในการเป่าแซ็กโซโฟน 3) การจับเครื่องมือแซ็กโซโฟน 4) บทเพลงที่ใช้สำหรับการบรรเลงเครื่องมือแซ็กโซโฟน 5) ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเป่าแซ็กโซโฟน ผู้วิจัยจึงนำเนื้อหาที่ศึกษามาสร้างแบบฝึกหัดการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกหัดในการทำวิจัยในครั้งนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดไว้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพจำนวน 5 คน โดยใช้การคัดเลือกจากนักเรียนที่เล่นเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพเท่านั้น

ตัวแปรต้น คือ ชุดแบบฝึกหัดในการเป่าเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพเบื้องต้น

ตัวแปรตาม คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ในการเป่าเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพ 2) ความพึงพอใจของชุดแบบฝึกหัดเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพเบื้องต้นสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างแบบฝึกหัดในการเป่าเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพเบื้องต้นสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ศึกษาและค้นคว้าเอกสารสำหรับการเป่าเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพ ได้แก่ ประวัติและประเภทของเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพวิธีการเป่าเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพ คือ การวางรูปปาก การนั่งเป่า การยืนเป่า การวางนิ้วบนเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพ การฝึกเป่าเสียงตัวโน้ตและสเกลในเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพ การบรรเลงเพลงด้วยเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพนำข้อมูลได้รับการจากค้นคว้ามาสร้างเป็นชุดแบบฝึกหัดในการเป่าเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพเบื้องต้นนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยหลังจากการสร้างชุดแบบฝึกหัดในการเป่าเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพเบื้องต้นสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยเสร็จแล้ว จึงนำชุดแบบฝึกหัดนั้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและทักษะการฝึกปฏิบัติในการใช้ทดลองการวิจัยนี้หรือไม่และนำผลที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับแก้ไขชุดแบบฝึกหัดตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำไปชุดแบบฝึกหัดให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกรอบนำชุดแบบฝึกหัดไปทดลองกับผู้เรียน

2. การสร้างแบบทดสอบในการเป่าเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพศึกษาและค้นคว้าเอกสารสำหรับการเป่าเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพ ได้แก่ ประวัติและประเภทของเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพวิธีการเป่าเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพ คือ การวางรูปปาก การนั่งเป่า การยืนเป่า การวางนิ้วบนเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพ การฝึกเป่าเสียงตัวโน้ตและสเกลในเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพ การบรรเลงเพลงด้วยเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพ นำเนื้อหาที่ได้นั้นมาทำแบบทดสอบการเป่าเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพเบื้องต้นสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย หลังจากการสร้างแบบทดสอบในการเป่าเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพเบื้องต้นสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เสร็จแล้ว จึงนำชุดแบบฝึกหัดนั้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและทักษะการฝึกปฏิบัติในการใช้ทดลองการวิจัยนี้หรือไม่และนำผลที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับแก้ไขแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำไปชุดแบบฝึกหัดให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกรอบ นำแบบทดสอบไปเก็บข้อมูลจากนักเรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบฝึกหัดในการเป่าเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพเบื้องต้นสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย มาใช้เน้นการหาประสิทธิภาพในการสอนในวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีในเครื่องมือ เครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพพร้อมชี้แจงคำแนะนำในการใช้ชุดแบบฝึกหัดระยะเวลาการใช้แบบฝึกหัดในการเป่าเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพเบื้องต้นสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ใช้เวลาครั้ง 2 ชั่วโมง จำนวน 8 สัปดาห์ หลังจากครบกำหนดจากใช้ชุดแบบฝึกหัดแล้วให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบในการเป่าเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพเบื้องต้น เพื่อให้ทราบถึงความเข้าใจในการเป่าเครื่องมือเชิงกึ่งเชิงคุณภาพเบื้องต้น ผู้เรียนจะต้องทำคะแนนแบบทดสอบให้ได้ร้อยละ 60 ถึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

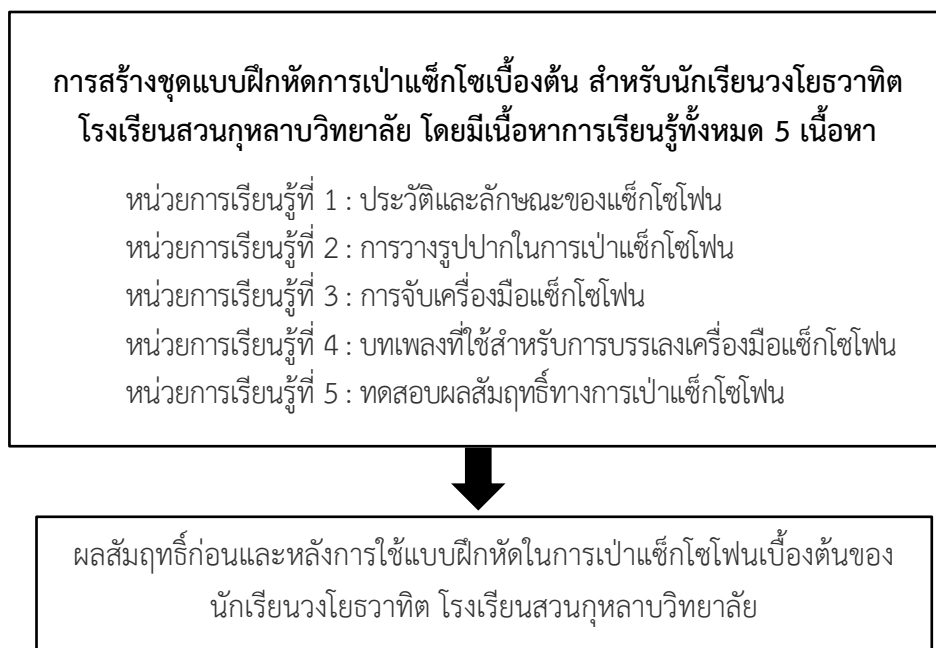
ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเป่าแซ็กโซโฟนของนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โดยการใช้ชุดแบบฝึกหัดในการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเป่าแซ็กโซโฟนของนักเรียนนั้นดีขึ้น พบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 46.00 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ 65.20 ซึ่งเมื่อนำคะแนนก่อนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบกัน พบว่า มีค่า t เท่ากับ 7.19 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเป่าแซ็กโซโฟน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลระดับความพึงพอใจด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้เนื้อหาที่เรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5 ซึ่งมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเป่าแซ็กโซโฟน ทำให้ผู้เรียนสามารถเป่าแซ็กโซโฟนได้ดีขึ้น และ มีความหลากหลายให้ผู้เรียนมีความสนใจการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 ซึ่งมีระดับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ด้านการประเมินผล มีการประเมินผลระหว่างเรียนผลการประเมินตรงกับวัตถุประสงค์ในการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 ซึ่งมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งผลรวมของแบบประเมินความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปองค์ความรู้

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นด้วยชุดแบบฝึกหัดแซ็กโซโฟนเบื้องต้นของนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และได้สังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ ดังแผนภาพที่ 2 ดังนี้

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ของการทำวิจัย

โดยแบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยนั้นสร้างขึ้น ได้เรียงลำดับหน่วยการเรียนรู้จากง่ายไปหายากและมีการแบ่งเนื้อหาการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ตามลำดับดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ประวัติและลักษณะของแซ็กโซโฟน ในหน่วยการเรียนรู้นี้จะทำให้นักเรียนรู้จักถึงความเป็นมาของเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟนว่าเกิดขึ้นอย่างไร มีการพัฒนามากจากเครื่องดนตรีอะไร และให้รู้จักประเภทของเครื่องมือแซ็กโซโฟน ซึ่งแบบฝึกหัดนั้นยกตัวอย่างมา 4 ประเภท ที่คนทั่วโลกลิขิตเล่นเครื่องมือ 1) Soprano saxophone 2) Alto saxophone 3) Tenor saxophone 4) Baritone saxophone เนื้อหาหน่วยจะทำให้แก่นักเรียนนั้นได้รู้จักเครื่องมือแซ็กโซโฟนได้มากขึ้น

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การวางรูปปากในการเป่าแซ็กโซโฟน ในหน่วยการเรียนรู้นี้จะบอกถึงวิธีการวางรูปปากในการเป่าแซ็กโซโฟน ในการวางรูปปากในการเป่าแซ็กโซโฟนนั้น ริมฝีปากข้างล่างจะต้องพับพับฟันและใช้ฟันบนวางบนส่วนบนของเมาท์พลีส ซึ่งการวางรูปปากนั้นจะต้องให้รูปปากนั้น มีความกระชับและไม่เกร็งจนเกินไป ในหน่วยการเรียนรู้นี้จะทำให้นักเรียนนั้นวางรูปปากในการเป่าแซ็กโซโฟนได้ถูกต้องซึ่งจะทำให้เสียงที่บรรเลงออกมานั้นดีตามไปด้วย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การจับเครื่องมือแซ็กโซโฟน ในหน่วยการเรียนรู้นี้จะบอกถึงวิธีการจับเครื่องมือแซ็กโซโฟน ซึ่งทางผู้วิจัยนั้นได้ใส่รูปภาพการจับเครื่องมือแซ็กโซโฟนไว้อย่างชัดเจน โดยการจับเครื่องแซ็กโซโฟนนั้นจะต้องจับโดยที่มือและนิ้วทั้ง 2 ข้างจะต้องผ่อนคลายมากที่สุดเนื่องจากในการบรรเลงเพลงเร็วจะได้บรรเลงตัวโน้ตได้อย่างคล่องแคล่วและไม่มีการติดขัดโดยหน่วยการเรียนรู้นี้จะทำให้นักเรียนจับเครื่องมือแซ็กโซโฟนได้ถูกต้องและเพิ่มประสิทธิภาพในการบรรเลงเพลงในเครื่องมือแซ็กโซโฟน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 บทเพลงที่ใช้ในการบรรเลงเครื่องมือแซ็กโซโฟน ในหน่วยการเรียนรู้นี้ นั้นจะเป็นแบบฝึกหัดเริ่มตั้งแต่การเป่าเสียงยาว การตัดลิ้น การตัดลิ้นให้สัมพันธ์กับการกดนิ้ว ซึ่งมีระดับความง่ายไปหายาก เพื่อไม่ให้เกิดการฝึกแซ็กโซโฟนนั้นไม่เบื่อหน่ายและมีความสุขในการฝึกซ้อม ซึ่งหน่วยการเรียนรู้จะเพิ่มประสิทธิภาพของการเป่าแซ็กโซโฟนได้มาก

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเป่าแซ็กโซโฟน ในหน่วยการเรียนรู้นี้นั้น จะเป็นการทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นของนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยซึ่งในหน่วยการเรียนรู้นี้นั้นจะมีบทเพลงเพื่อให้นักเรียนนั้นบรรเลงเครื่องมือแซ็กโซโฟนซึ่งมีระดับความยากง่ายต่างกันและมีเทคนิคการบรรเลงที่ให้ความรู้จากหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 – 4 ในการมาบรรเลง นักเรียนนั้นจะต้องผ่านการประเมินให้ได้ร้อยละ 60 ถึงจะผ่านการประเมินการทดสอบผลสัมฤทธิ์

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นของนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย สามารถนำสู่การอภิปรายผล ได้ดังนี้

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นของนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โดยใช้ชุดแบบฝึกหัดการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นั้นพบว่า นักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยนั้นมีผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้ชุดแบบฝึกหัดการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นนั้นมีความเฉลี่ยก่อนการใช้ชุดแบบฝึกหัดอยู่ที่ 46.00 และคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้ชุดแบบฝึกหัดอยู่ที่ 65.20 มีค่า t เท่ากับ 7.19 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้น หลังการใช้ชุดแบบฝึกหัดสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกหัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า การใช้ชุดแบบฝึกหัดการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ที่ผู้วิจัยนั้นได้สร้างขึ้น มีการนำแบบฝึกหัดที่สามารถทำให้การพัฒนาการเป่าแซ็กโซโฟนของผู้เรียนนั้นให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาการเป่าแซ็กโซโฟนที่ถูกต้อง และมีความรู้ในเครื่องมือแซ็กโซโฟนนั้นมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเป่า

แซ็กโซโฟนนั้นสูงขึ้นและมีระดับความพึงพอใจในการใช้ชุดแบบฝึกหัดการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นสำหรับนักเรียนโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.75 ซึ่งอยู่ระดับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด โดยผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับการผลการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกหัดที่มีประสิทธิภาพของหลาย ๆ งานวิจัย เช่น (นายศิริพงศ์ สมบูรณ์, 2558) ที่ได้ทำการศึกษาศึกษาการสร้างแบบฝึกหัดการแก้ไขการดัดลิ้นและการกดนิ้วที่ไม่สัมพันธ์กับการเล่นคลาริเน็ต กรณีศึกษาเพลง A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM ท่อน SCHERZO โดย FELIX MENDELSSOHN โดยผลการวิจัยพบว่า การใช้แบบฝึกหัดเสริมในการซ้อมนั้นทำให้กลุ่มตัวอย่างนั้นมีการกดนิ้วและการดัดลิ้นมีความสัมพันธ์ดีขึ้นอยู่ในเกณฑ์ดี ในการบรรเลงเพลงดังกล่าวและยังสอดคล้องการผลการวิจัยของมงคล สืบวงศ์ (2556) รายงานการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการฝึกปฏิบัติอัลโตแซ็กโซโฟนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเขาชัยสน อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการฝึกปฏิบัติอัลโตแซ็กโซโฟน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเขาชัยสน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการฝึกปฏิบัติอัลโตแซ็กโซโฟน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเขาชัยสน ผลการศึกษาพบว่า ชุดฝึกทักษะการฝึกปฏิบัติอัลโตแซ็กโซโฟน เรื่อง การฝึกปฏิบัติอัลโตแซ็กโซโฟนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภายหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการฝึกปฏิบัติอัลโตแซ็กโซโฟนสูงกว่าก่อนได้รับการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้ชุดฝึกทักษะมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ในการชุดแบบฝึกหัดนั้น ครูผู้สอนควรมีความรู้ในการเป่าแซ็กโซโฟนในรูปแบบที่ถูกต้อง เพื่อให้การใช้ชุดแบบฝึกหัดในการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นเป็นอย่อย่างมีประสิทธิภาพ
2. จากการทดลองของผู้วิจัยพบว่า ควรจะแบ่งเวลาการสอนแซ็กโซโฟนเบื้องต้นให้ดีเพราะความสามารถของนักเรียนในการเป่าแซ็กโซโฟนนั้นพื้นฐานนั้นไม่เท่ากัน จึงทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนอาจจะไม่ดีเท่าที่ควร
3. หากการแบบฝึกหัดในการเป่าแซ็กโซโฟนเบื้องต้นนั้นควรจะทำตามลำดับขั้นตอนของหน่วยการเรียนรู้ในชุดแบบฝึกหัดเพื่อเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาการวิจัยชุดแบบฝึกหัดการฝึกแซ็กโซโฟนเบื้องต้น สำหรับการบรรเลงรวมวงเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมดนตรีในวงโยธวาทิต
2. ควรพัฒนาการวิจัยบทเรียนออนไลน์ในการศึกษาศึกษาการเป่าแซ็กโซโฟน เพื่อให้ความสะดวกในการเรียนเป่าแซ็กโซโฟนได้สะดวกขึ้นและสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา
3. ควรศึกษาวิจัยการสร้างแบบฝึกหัดแซ็กโซโฟน ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนส่งเสริมการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางได้
4. ควรศึกษาวิจัยลักษณะการใช้แบบฝึกหัดการเป่าแซ็กโซโฟนในโรงเรียนสอนดนตรีเอกชน

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2540). *เรียนรู้กับการสร้างแบบฝึกภาษาไทยในระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สัมมนาประถมศึกษา.
- กศยา แสงเดช. (2545). *แบบฝึกคู่มือพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท สำนักพิมพ์แม็ค จำกัด.
- ไชแสง ศุขะวิณะ, (2535). *สังคีตนิยมว่าด้วย : ดนตรีตะวันตก*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จริยภรณ์ รุจิโมระ. (2548). *การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปี ที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีโปลิเทคนิคลานนา เชียงใหม่*. (ปริญญานิพนธ์มหาบัณฑิต). เชียงใหม่: วิทยาลัยเทคโนโลยีโปลิเทคนิคลานนา เชียงใหม่.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2538). *พฤติกรรมการสอนดนตรี*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัชชา โสคติยานุรักษ์. (2549). *จากประสบการณ์ครูดนตรี*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐ เชียงทอง. (2555). *แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับขั้นต้น*. *วารสารศิลปกรรมศาสตร์*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (4): 115 - 136.
- เตือนใจ ตรีเนตร. (2544). *ผลการใช้แบบฝึกการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่องพื้นที่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธัญนา ชัยวิรัตน์. (2559). *การพัฒนาชุดการสอนคีย์บอร์ด (เปียโน) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาดนตรี วิชาโทเปียโน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชุดการสอนคีย์บอร์ด (เปียโน) สำหรับนักศึกษาวิชาโทเปียโน มหาวิทยาลัยลำปาง*. (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริพงศ์ สมบูรณ์. (2558). *การสร้างแบบฝึกหัดการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจและการกตัญญูที่ไม่สัมพันธ์กันของการเล่นคลาริเน็ต กรณีศึกษา : เพลง A MIDSUMMER NIGHT'S*. (ปริญญาดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Woodwinds-Brass-Articles. (2562). *ประวัติแซ็กโซโฟน*. สืบค้นเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๔ จาก <https://www.wwbw.com/>.

